

द्वितीयेपक्षे ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ क्षुत्क्षुधा धर्मसहितांसंज्ञां त्वयातुप्राणधर्मः क्षुधाइन्द्रियधर्मो रसनातदुभयं जितमित्यर्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥

एवं द्वितीये संप्राप्ते यथा काले मनीषिणः ॥ आगम्य बुभुजे सर्वमन्नमुच्छोपजीविनः ॥ १८ ॥ निराहारस्तु समुनिरुच्छमार्जयते पुनः ॥ न चैनं विक्रियां नेतुमशक
मुद्रलंक्षुधा ॥ १९ ॥ न क्रोधो न च मात्सर्यं नावमानो न संभ्रमः ॥ स पुत्रदारमुच्छंतमाविवेश द्विजोत्तमं ॥ २० ॥ तथा तमुच्छधर्माणंदुर्वासामुनिसत्तमं ॥ उपतस्थे
यथा कालं षट्कृत्वः कृतनिश्चयः ॥ २१ ॥ न चास्य मनसा कश्चिद्विकारं ददृशे मुनिः ॥ शुद्धसत्त्वस्य शुद्धं सदृशे निर्मलं मनः ॥ २२ ॥ तमुवाच ततः प्रीतः समुनिर्मुद्र
लंततः ॥ त्वत्समो नास्ति लोके स्मिन् दाता मात्सर्यवर्जितः ॥ २३ ॥ क्षुद्धर्मसंज्ञां प्रणुदत्यादत्ते धैर्यमेव च ॥ रसानुसारिणी जिह्वा कर्षत्येवरसान्प्रति ॥ २४ ॥ आहार
प्रभवाः प्राणामनो दुर्निग्रहं चलं ॥ मनसश्चेंद्रियाणां चाप्यैकाग्र्यं निश्चितं तपः ॥ २५ ॥ श्रमेणोपार्जितं त्यक्तुं दुःखं शुद्धेन चेत्तसा ॥ तत्सर्वं भवता साधो यथा वदुष
पादितं ॥ २६ ॥ प्रीताः स्मो नुगृहीताश्च समेत्य भवता सह ॥ इन्द्रियाभिजयो धैर्यं संविभागे दमः शमः ॥ २७ ॥ दया सत्यं च धर्मश्च त्वयि सर्वं प्रतिष्ठितं ॥ जितास्ते क
र्मभिलोकाः प्राप्तोऽसि परमां गतिं ॥ २८ ॥ अहोदानं विघुष्टं ते सुमहत्स्वर्गवासिभिः ॥ सशरीरो भवान्गतास्वर्गं सुचरितव्रत ॥ २९ ॥ इत्येवं वदतस्तस्य तदा दुर्वास
सो मुनेः ॥ देवदूतो विमानेन मुद्रलं प्रत्युपस्थितः ॥ ३० ॥ हंससारसयुक्तेन किंकिणीजालमालिना ॥ कामगेन विचित्रेण दिव्यगंधवता तथा ॥ ३१ ॥ उवाच चै
नं विप्रर्षि विमानं कर्मभिर्जितं ॥ समुपारोह संसिद्धिं प्राप्तोऽसि परमां मुने ॥ ३२ ॥ तमेवं वादिनमृषिर्देवदूतमुवाच ह ॥ इच्छामि भवता प्रोक्तान् गुणान् स्वर्गनिवा
सिनां ॥ ३३ ॥ के गुणास्तत्र वसतां कितपः कश्च निश्चयः ॥ स्वर्गे तत्र सुखं किंच दोषो वा देवदूतक ॥ ३४ ॥ सतां सामपदं मित्रमाहुः संतः कुलोचिताः ॥ मित्रतां
च पुरस्कृत्य पृच्छामित्वा महं विभो ॥ ३५ ॥ यदत्र तथ्यं पथ्यं च तद्वीत्य विचारयन् ॥ श्रुत्वा तथा करिष्यामि व्यवसायं गिरातव ॥ ३६ ॥ इति श्री महाभारते
द्विस्त्वंयः स्वर्गसुखमुत्तमं ॥ संप्राप्तं बहुमतं व्यं विमृशस्य बुधो यथा ॥ १ ॥

॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ उवाच देवदूत इत्यनुकण्ठ्यते ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ व्यवसायं मित्रतां ॥ ३६ ॥ इत्यारम्भके पर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये पृष्ठपक्षे अधिकविशततमोऽध्यायः ॥ २६० ॥ ॥ १ ॥ ॥ १ ॥ महर्षे इति विमृशसि शुभमशुभं वेति विचारयति ॥ १ ॥